

Naz Makamı

— Ragıb · 20 Kasım 2022

Âsîler meşheri olan bu fânide
İsyân eden gördün mü
Hemen çizme ismini
Belki nâz etmede, o âsî kişi.
Biteviye zanlardan alıkoy kendini.
Belki tükendi meyler kırık kadehinden.
Sen biraz teenni göster,
Olma acul, bî-pervâ.
Kem nazarın kahrını hangi cân ister?
Belki cânân mahrum etti bir anlık nigâhından.

Nâz yok mu! O ne şivedir, ne nağme...
Bir nebze kıymet ver, değer atfet bu cevhere.
Ne dû-çehredir... Sakın ha zülf-i yârine değme!
Âb-ı destine dokunan, nâdanlar arasına karıştır...

Heyecan varsa da sürati aceleye değışme, sakın ol!
Karşındaki yaralı kuş ise,
Onun zerre gönlünden sıçrayan kıvılcım,
Seni yakar, kül eder
Hazer et, adımlarını kısa at, sakın yâresini eşme.
O yuvadan yükselen ufacık bir âh, hâneni viran eder...

Nerden bilirsin belki kapıdan kovulmuştur,
Bakılmamıştır bile tarafına...
Elbiseleri bırakılmıştır; şehrin en ücrâ mezbelesine
Goncadan haber veren bir varak dahi;
Konmamıştır zarfına...

Behçet... Aşıkların simasında görülmüş müdür sahi?
Hasret ismi verilmişken onların zifafına...